

ת"פ 31757/02/14 - מדינת ישראל נגד יניב ארפי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 31757-02-14 מדינת ישראל נ' ארפי(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יניב ארפי (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד ליאל אהרוני

ב"כ הנאשם: עו"ד עזר מבורך

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשני אישומים, ובכל אחד מהם הורשע בעבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. על פי המתואר באישום הראשון, בתאריך 26.12.13, בשעה 13:55, הגיע הנאשם, רכוב על קטנוע שבהחזקתו, לסניף סופר-מארקט "מגה". לאחר שהחנה את הקטנוע, נכנס אל החנות, נטל ארגז שהכיל שישה בקבוקי "קולה", הוציא מתוכו שני בקבוקי "קולה" ובמקומם הכניס לארגז שני בקבוקי וודקה "פרפקט" בשווי ₪ 117.30 כל אחד, ומסביבתם הניח נייר טואלט. בהמשך, ניגש הנאשם אל הקופה, שילם סך של 35 ₪ במזומן, יצא מן החנות ועוכב על ידי שוטרים.

על פי המתואר באישום השני, בתאריך 9.2.14, בשעה 18:25 בבריכת גבעת השלושה, הניח המתלונן 1 את תיקו על או התליה ונכנס להתקלח. התיק הכיל חפצים שונים לרבות, ארנק ובו כסף מזומן בסך של בין 300-400 ₪, מכשיר טלפון נייד, מסמכים, רישיון נהיגה וכרטיס אשראי. בסמוך לשעה 18:46, נכנס הנאשם אל המלתחות, פתח את תיקו של המתלונן 1, נטל ממנו את הארנק והטלפון ויצא מן המלתחות. בהמשך, בסמוך לשעה 20:00, נכנס המתלונן 2 אל המלתחות החיצוניות בברכה. טרם כניסתו, הניח את נעליו על ספסל, כשבתוכן נרתיק שחור שהכיל מכשיר טלפון נייד, מסמכים וכרטיס אשראי. לאחר מכן, נכנס הנאשם אל המלתחות החיצוניות, נטל את הנרתיק השחור, הוציא ממנו את מכשיר הטלפון והשליך את הנרתיק, אשר הכיל מסמכים וכרטיס אשראי, אל תוך הניאגרה.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. לא היתה הסכמה לעונש.

טיעוני הצדדים

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד עמית מיכלס, הנאשם, יליד 1984, הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, בביצוע שתי עבירות של גניבה. במעשיו, ישנה פגיעה בערך החברתי המוגן של שמירה והגנה על רכושו וקניינו של הפרט. באשר לגניבת מכשירי הטלפון, יש להתייחס לכך בחומרה יתרה, לנוכח הפגיעה בפרטיות הנפגע. אומנם באישום השני

מיוחסת לנאשם עבירה אחת, אולם מדובר על גניבה של שני מכשירי טלפון לשני מתלוננים שונים, אשר נגנבו בפער של כשעה וחצי. מעשי הנאשם אף מעידים על תכנון מוקדם. העבירות בוצעו למען בצע כסף בלבד. מתחם העונש ההולם באשר לאישום הראשון הינו החל מצו של"צ ועד לשישה חודשי מאסר בפועל. באשר לאישום השני, מתחם העונש ההולם הינו של חודשיים עד עשרה חודשי מאסר בפועל, לצד קנס ופיצוי כספי למתלוננים. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, והוא אף ריצה מספר מאסרים בגין הרשעותיו. ישנם שני מאסרים מותנים תלויים ועומדים נגד הנאשם. האחד, מאסר על תנאי של 4 חודשים, בגין עבירות גניבה, והשני מאסר על תנאי של 9 חודשים, בגין עבירות רכוש. ניכר כי מדובר על נאשם רצידיביסט, אשר שני מאסרים על תנאי לא היוו מורא עבורו. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, תוך הפעלת שני המאסרים המותנים באופן מצטבר, מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי הולם למתלוננים. כמו כן, עתרה המאשימה לממש את ההתחייבות בסך 2,000 ₪ (ת/3), ולחלט את הקטנוע אשר שימש לביצוע בעבירה.

5. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד עזר מבורך, לפי המתואר באישום הראשון, הנאשם גנב את בקבוקי הוודקה מתוך מצוקה, לאחר שחרורו ממאסר. הנאשם שוהה בבית הסוהר במסגרת הפרדה וחווה קושי רב (נ/1), ומן הראוי להתחשב בכך בעת גזירת דינו. באישום השני, הנאשם גנב שני ארנקים ומכשירי טלפון, כאשר מכשירי הטלפון הושבו למתלוננים. מדובר במעשים לא מתוחכמים אשר במקרים רבים מסתיימים במאסרים על תנאי. הנאשם מתקשה לשקם את חייו על אף ניסיונותיו. מכשירי הטלפון הוחזרו לבעליהם. ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של שנה.

6. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וביקש את מחילת המתלוננים שנגנב מהם את הטלפונים. הנאשם אף הגיש מכתב מטעמו.

דין

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית, תוך הפעלת המאסרים המותנים, ולצד עונשים נלווים.

8. במקרה דנן כתב האישום מתאר שני אירועים, אשר בגין כל אחד מהם יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד. לגבי גניבת שני הטלפונים, לאור סמיכות הזמנים ניתן לראותם כאירוע אחד מתמשך.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו פגיעה בקניינו של הפרט ובתחושת הביטחון של הציבור.

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ממשית. באישום הראשון, הנאשם נכנס אל הסופר-מארקט וגנב מוצרים בשווי של למעלה מ-200 ₪. באישום השני, גנב הנאשם בשתי הזדמנויות שונות את חפציהם האישיים של המתלוננים, אשר כוללים מכשירי טלפון סלולארי, מסמכים, כסף מזומן וכרטיסי אשראי.

גניבת טלפון סלולארי גורמת אף לפגיעה בפרטיותם של המתלוננים. מכשירי טלפון חכמים בשנים האחרונות כוללים מידע אישי רב, לרבות תמונות, סרטונים, התכתבויות אישיות ועוד, ומכאן שגניבתם פוגעת אף בפרטיות ובתחושת

הביטחון האישי, בדומה לכניסה לטריטוריה הפרטית וזאת מעבר לשוויו הכלכלי המשמעותי של המכשיר (ר' גם ת"פ (אי') 1504/12 **מדינת ישראל נ' סייאד** (7.4.14) כב' השופט יוסי טופף).

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7528/11 **בוטליב נ' מדינת ישראל** (26.10.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע שלוש עבירות של גניבה. נידונה לשישה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים. סך הכל הנאשמת נידונה ל- 9 חודשי מאסר.

ב. ברע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת גניבה, כאשר גנב מכשיר טלפון סלולארי. לנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות בעבירות רכוש, מרמה ואלימות. נידון לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 4973/12 **אמויאל נ' מדינת ישראל** (1.7.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם שלח ידו מעל דלפק פקידת הבנק, ולקח כסף בסך 19,100 ₪ שהונח שם ללא השגחה. לנאשם עבר פלילי. נידון לעונש מאסר בפועל למשך שלושה חודשים ויום.

ד. בע"פ (מח' י-ם) 8182-09-11 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל** (14.11.11), התקבל באופן חלקי ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה. הנאשם ניסה למכור לתייר גלויות, תוך שהוציא מתוך תיקו של התייר ארנק שבו כסף מזומן ומסמכים אישיים. לנאשם עבר פלילי. בית משפט השלום גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה, כך שהוא נידון ל- 30 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 15 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר על תנאי (סך הכל 21 חודשים).

ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 25337-07-11 **מדינת ישראל נ' אבו סביתאן** (7.9.11), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על נאשם, שהורשע בביצוע עבירת גניבה. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל את המאסר המותנה של 6 חודשים, כך שסך הכל הוא נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי החמיר בעונש, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר על תנאי במצטבר. סך הכל נידון ל- 18 חודשים.

ו. בעפ"ג (מח' י-ם) 18727-03-10 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (22.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה, ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה (סך הכל 11 חודשים).

ז. בת"פ (חי') 2987-11-02 **מדינת ישראל נ' קוסיאקוב** (18.1.10), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה מחנות, ונדון לחודשיים מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה (סך הכל 12 חודשים).

ח. בת"פ (פ"ת) 28425-02-13 **מדינת ישראל נ' דריבין** (4.11.13), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה, כאשר נטל בושם מסניף "סופר-פארם" בשווי 695.95 ₪. לחובת הנאשם שש הרשעות קודמות. נידון לחודשיים וחצי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה של 8 חודשים, סך הכל ירצה 10 חודשי מאסר בפועל.

- ט. בת"פ (ב"ש) 12309-11-10 **מדינת ישראל נ' מרדו** (29.11.10), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע שלוש עבירות של גניבה. הנאשם גנב בשלושה מועדים שלושה מכשירי טלפון סלולארי ממתלוננים ששהו בבית חולים. לחובתו עבר פלילי מכביד. הוא נידון לשבעה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת שני מאסרים על תנאי אחד בחופף ואחד במצטבר, סך הכל ירצה 10 חודשי מאסר בפועל.
- י. בת"פ (נת') 23992-11-09 **מדינת ישראל נ' אדדי** (26.1.10), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. נידון ל- 3 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר המותנה למשך 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, סך הכל ירצה 7 חודשי מאסר בפועל.
13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:
- א. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; נגרמו נזקים ממוניים עקב מעשי הגניבה, אם כי מרבית הרכוש הושב לבעליו (בקבוקי הוודקה והטלפונים הסלולאריים).
- ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הנאשם ביצע את העבירות עבור בצע כסף.
14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** בגין האישום הראשון, הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בגין האישום השני, הינו החל מצו של"צ ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל.
15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.
- גזירת העונש המתאים לנאשם**
16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:
- א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; מובן הדבר כי עונש מאסר בפועל לתקופה ממשית יפגע בנאשם, יליד 1984, וזאת בפרט לנוכח העובדה שהוא מוחזק בשב"ס בתנאי הפרדה, כפי הנראה בהיותו טעון הגנה.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות למעשיו.
- ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לנאשם עבר פלילי מכביד, אשר כולל 14 הרשעות קודמות, שבגינן אף ריצה עונשי מאסר ממושכים. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של גניבה, התפרצות למגורים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, היזק לרכוש במזיד, איומים, הפרת הוראה חוקית, העלבת עובד ציבור, החזקת סכין, שבל"ר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם ועוד.
17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת הואיל והנאשם ביצע את העבירות כאשר תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי, אשר לא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב לסורו. כמו כן, יש

ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לשכיחות העבירה של גניבות טלפונים סלולאריים בשנים האחרונות ולקלות שבה מבוצעות עבירות אלה.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסרים על תנאי בחופף ובמצטבר לעונש שמוטל בתיק זה, לצד מאסר על תנאי, פיצוי כספי למתלוננים וקנס כספי.

הרכיבים הכספיים

19. עסקינן בעבירות שבוצעו למען בצע כסף, ולפיכך מן הראוי להטיל קנס כספי, אשר יהווה גמול הולם לביצוען, תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם. כמו-כן, נגרמו למתלוננים נזקים, ואף עוגמת נפש, אשר ראויים לפיצוי.

חילוט הקטנוע

20. המאשימה עתרה בשולי טיעוניה אף לחילוט הקטנוע.

סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**פקודת סדר הדין הפלילי**") קובע כדלקמן:

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם."

21. בנסיבות המקרה דנן, הקטנוע אכן שייך לנאשם, אולם הוא לא היווה אמצעי ישיר לביצוע עבירת הגניבה שבאישום הראשון. אומנם הנאשם הגיע באמצעות הקטנוע לסופר-מרקט, אך הוא לא עשה בו כל שימוש אקטיבי בעת ביצוע הגניבה. מכאן, שעל אף קיומה של סמכות החילוט לפי סעיף 39 לעיל, סבורני כי חילוט האופנוע יהיה בלתי מידתי ביחס לשימוש שנעשה בו בקשר לעבירה. בהקשר זה נתתי דעתי אף לעונש המאסר בפועל שמוטל על הנאשם ולרכיבי הענישה הכספיים הנוספים (קנס, הפעלת התחייבות ופיצוי), וכן למצבו הכלכלי.

סוף דבר

22. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **6 חודשי מאסר בפועל**, שמניינם מיום מעצרו 12.2.14.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי של 9 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת"פ (פ"ת) 46625-03-12 **מדינת ישראל נ' ארפי** (13.11.12).
- ג. הפעלת מאסר על תנאי של 4 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת"פ (ת"א) 51983-05-12 **מדינת ישראל נ' ארפי** (28.11.12).
- ד. המאסרים על תנאי יופעלו באופן חופף זה לזה, ובאופן חופף ומצטבר לעונש שמוטל בתיק זה, כך ששמונה חודשים מתוכם יהיו במצטבר, והיתרה בחופף לעונש שמוטל בגין תיק זה, כך שסך הכל ירצה הנאשם **14 חודשי מאסר בפועל**, מיום מעצרו.
- ה. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל

עמוד 5

עבירת רכוש מסוג פשע.

- ו. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת רכוש מסוג עוון.
- ז. פיצוי כספי למתלונן 1, עד תביעה 9, בסך של 1,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.14, ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.
- ח. פיצוי כספי למתלונן 2, שון קלרק, בסך של 1,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.9.14, ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.
- ט. קנס כספי בסך של 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.11.14 לא ישולם כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מייד.
- י. תשלום סכום ההתחייבות בסך 2,000 ₪, אשר נחתמה על ידי הנאשם בת"פ 51983-05-12. הסכום ישולם עד ליום 1.11.14, וככל שלא ישולם, יאסר למשך 14 ימים נוספים.
- יא. הקטנוע יושב לבעליו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ד, 10 יולי 2014, במעמד הצדדים.